

blżej Uczelni

KWARTALNIK > | nr 4(21)/2013

*Członkom i Sympatykom
Stowarzyszenia Absolwentów UAM
życzymy radosnych i szczęśliwych
Świąt Bożego Narodzenia
oraz wszelkiej pomyślności
i spełnienia marzeń
w Nowym Roku*

6 października 2013 roku, Stowarzyszenie Absolwentów UAM było jednym ze współgospodarzy jubileuszowego Koncertu z okazji 45-lecia pracy artystycznej Agnieszki Duczmal i Orkiestry Kameralnej Polskiego Radia Amadeus, który odbył się w Auli Uniwersyteckiej.

„Dzisiejszy koncert traktujemy bardzo rodzinnie” – mówiła Agnieszka Duczmal, otwierając pierwszy z koncertów z okazji 45-lecia założonej przez nią Orkiestry Kameralnej Amadeus zatytułowany „Per La Maestra”. Po przestawieniu wszystkich muzyków, zasiadła na widowni zgodnie z zaleceniem kompozytora Piotra Mossa, który z okazji jubileuszu napisał „Concerti Piccoli per la Maestra”.

W programie Koncertu znalazły się ponadto kompozycje K. Pendereckiego, A. F. Dopplera, Astora Piazzolli.

Najsłynniejsza polska dyrygentka urodziła się w rodzinie o tradycjach muzycznych. Studia ukończyła w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Poznaniu. W czasie ich trwania, w 1968 roku, założyła Orkiestrę Kameralną, której kontynuacją jest Orkiestra Kameralna Polskiego Radia Amadeus.

Orkiestra Amadeus koncertowała w najsłynniejszych salach koncertowych w Europie, obu Amerykach i Azji, a Agnieszka Duczmal, jako pierwsza kobieta dyrygent, wystąpiła na deskach Teatro Alla Scala w Mediolanie.

Po wysłuchaniu koncertu oraz burzliwych bisów, zainicjowali Jubilaci i występujący z nimi soliści oraz Członkowie

SAUAM zostali zaproszeni przez JM prof. dr hab. Bronisława Marciniaka Rektora UAM na spotkanie. W jego trakcie, artyści zostali obdarowani kwiatami, wygłoszono stosowne życzenia, a Jerzy Kepel, Wiceprezes Stowarzyszenia, zacytował fragmenty znakomitych recenzji z występów Amadeusa w wielu krajach zachodniej Europy.

Jaszkowo

– jesienne spotkanie z historią w tle

Wzorem ubiegłych lat, Zarząd SAUAM zaprosił członków i sympatyków Stowarzyszenia Absolwentów UAM w Poznaniu w niedzielne listopadowe popołudnie na jesienno-listopadową wycieczkę autokarową po Wielkopolsce. Trasa wiodła przez Żabno, Brodnicę Śremską i Manieczki do Jaszkowa.

FOT. Z. W. MAŁECKA

Brodnica – przed pomnikiem gen. Józefa Wybickiego

Brodnica – Jerzy Sobczak opowiada o gen. Józefa Wybickiego

W Brodnicy Śremskiej Małgorzata Dryjska – Łożyńska, organizatorka wyjazdu i przewodniczka oraz Jerzy Sobczak, historyk i krajoznawca, zaprosili uczestników wycieczki na spacer aleją kasztanowców i lip, na spotkanie z historią. Pośród parkowej zieleni, przy pomniku gen. Józefa Wybickiego, przypomnieli nam tę zasłużoną postać, działacza społeczno-politycznego, poetę, twórcę Hymnu Narodowego. Następnie udaliśmy się na niewielki cmentarz przy kościele św. Katarzyny Aleksandryjskiej, gdzie znajduje się pierwotne miejsce pochówku gen. Józefa Wybickiego z 1880 roku. Grób jest jednak pusty, bowiem w 1923 roku prochy Generała zostały przeniesione na Skalkę Poznańską, do kościoła św. Wojciecha. Zainteresowanie uczestników wycieczki wzbudził też eklektyczny dwór z ok. 1890 roku, wzniesiony w przestrzeni parku podworskiego przez Wacława Mańkowskiego oraz znajdująca się w narożu budynku figura Matki Boskiej Jazłowieckiej. Figury świętych zdobią również naroża pobliskiej kolonii czworaków pochodzących z przełomu XIX/XX wieku.

FOT. 3x W. MAŁECKA

Brodnica – nad dawnym grobem gen. Józefa Wybickiego

Brodnica – nad dawnym grobem gen. Józefa Wybickiego

Ponowne spotkanie z autorem słów Hymnu Narodowego i historią, nastąpiło w pobliskich Manieczkach. „Domku mój luby, Opatrzności darze (...)” tak pisał gen. Józef Wybicki o swym dworze, w którym w 1822 roku zakończył pracowity żywot. Kilka lat po jego śmierci dworek w Manieczkach spłonął, a obecnie istniejący wzniesiono w 1874 roku. W latach 1978–2006 mieściło się w nim Muzeum Józefa Wybickiego oraz Oddział Wielkopolski Miłośników Tradycji Mazurka Dąbrowskiego. Obecnie dworek, o którego zwrot starają się potomkowie ostatniego właściciela, jest zamknięty i niszczy. Niszczą też inne przyległe zabudowania świadczące o dawnej świetności tego miejsca, Kombinat PGR Manieczki.

Po krótkim spacerze i chwilach refleksji, autokar z uczestnikami wycieczki wyruszył w dalszą drogę, do Jaszkowa nad Wartą. W Jaszkanie mieści się Międzynarodowy Ośrodek Wyszczolenia Jeździeckiego – Centrum Hippiki Antoniego Chłapowskiego. W odrestaurowanym pałacu z XIX wieku znajduje się hotel. Rozświetlone okna zapraszały do środka, do wnętrza pełnych pamiątek, trofeów myśliwskich, do stylowej biblioteki... Potem był czas na podwieczorek z plackiem, nie zabrakło też wiejskiego chleba ze smalcem. Po przerwie odbył się interesujący wykład Jerzego Sobczaka o historii i tradycji Polskiego Hymnu oraz prezentacja publikacji „Zamek Królewski na Górze Przemysła” autorstwa prelegenta. Spotkanie w pałacu Antoniego Chłapowskiego, które sprawnie i z humorem poprowadziła Małgorzata Dryjska-Łożyńska, zakończył wspólny śpiew. Polskie pieśni patriotyczne oraz piosenki w jesiennym nastroju śpiewano przy akompaniamencie fortepianu, na którym grał Janusz Muraszko. Do Poznania rozśpiewani uczestnicy powrócili późnym wieczorem i – jak zwykle – przy pożegnaniu były podziękowania dla organizatorów za miłe, wspólne chwile oraz prośby o dalsze wyjazdy na spotkania z historią, kulturą i tradycją Wielkopolski.

Wacława Małecka

Manieczki – Dworek gen. Józefa Wybickiego

CICHOCIEMNA ABSOLWENTKA

Była niezwykłą kobietą. Jediną Cichociemną w historii Polskich Sił Zbrojnych. Całkowicie poświęciła się walce dla Kraju, a po wojnie – pracy akademickiej. Nie założyła rodziny, nie zostawiła nic dla siebie. Wszystko oddała Polsce.

Elżbieta Zawacka urodziła się w marcu 1909 roku w Toruniu. Po zdaniu matury, rozpoczęła studia matematyczne na uniwersytecie w Poznaniu. Podczas studiów zafascynowała się organizacją Przysposobienie Wojskowe Kobiet (PWK). Podobały jej się wspólne ćwiczenia, wyjazdy, wojskowy dryl. Czuła, że uczestniczy w czymś ważnym i że służy odrodzonej Ojczyźnie.

Po ukończeniu studiów rozpoczęła pracę w gimnazjum w Tarnowskich Górach i zaczęła tworzyć miejscowe struktury PWK. W momencie wybuchu wojny pełniła funkcję komendantki PWK na Śląsku.

Już w październiku 1939 roku rozpoczęła działalność w konspiracyjnej Służbie Zwycięstwu Polski. W 1940 roku została specjalną kurierką Komendy Głównej i rozpoczęła regularne kursowanie między Warszawą, Berlinem, a Londynem. Jej zadaniem było przewożenie na Zachód poczty oraz przywożenie z powrotem pieniędzy potrzebnych do działalności konspiracyjnej. Wszystko szło wspaniale – świetnie władająca niemieckim „Zo” jeździła po okupowanej Europie bez problemów aż do 1942 roku. Wtedy w ręce Gestapo wpadła jedna z jej współpracowniczek, a sama „Zo” uniknęła aresztowania i przedostała się ze Śląska do Warszawy. Tam otrzymała specjalne zadanie – musiała jeszcze raz udać się do Londynu, by usprawnić komunikację na linii Komenda Główna AK w Warszawie – Sztab Naczelny Wodza Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie. Oficerowie tworzący sztab generała Sikorskiego w Londynie nie mieli bowiem pojęcia o tym, co naprawdę dzieje się w Kraju i jak wygląda okupacyjna rzeczywistość. Do Londynu dotarła w maju 1943 roku – napisała obszerny raport o sytuacji w Warszawie i próbowała przedstawić go generałowi Sikorskiemu.

„Zo” źle się czuła w Londynie. Denerwowało ją spokojne życie brytyjskiej stolicy. Chciała jak najszybciej wracać do Warszawy. Tymczasem z Kraju dotarła do Anglii tragiczna wiadomość o aresztowaniu generała „Grot” Roweckiego. Jego następcą – Tadeusz „Bór” Komorowski domagał się jak najszybszego jej powrotu do Polski. Oceniono, że powrót drogą lądową zajmie minimum

cztery tygodnie. Ktoś więc wpadł na pomysł, by skierować „Zo” na kurs spadochronowy dla Cichociemnych.

Latem 1943 roku „Zo” pojechała do Szkocji i zameldowała się w Largo House – ośrodku szkolenia Samodzielnej Brygady Spadochronowej generała Stanisława Sosabowskiego. Tam, w „małpim gaju” i na wieży spadochronowej wybudowanej przez Polaków przeszła cały cykl szkolenia spadochronowego.

Wieczorem 9 września 1943 roku z podlondyńskiego lotniska wystartował bombowiec B-24 Liberator pod dowództwem kapitana Stanisława Króla. Rozpoczęła się dwudziesta dziewiąta operacja przerzucenia Cichociemnych do Polski pod kryptonimem Neon 4. Oprócz „Zo” na pokładzie byli Cichociemni porucznik Bolesław Polończyk ps. „Kryształ” oraz podporucznik Fryderyk Serafiński ps. „Drabina”.

Po powrocie do Kraju dowództwo AK wycofało „Zo” ze służby kurierskiej i skierowało ją do komendy Wojskowej Służby Kobiet. Walczyła w Powstaniu Warszawskim dowodząc Wojskową Służbą Kobiet. Po upadku stolicy przedostała się do Krakowa i pracowała przy przerzucie kurierów do neutralnej Szwajcarii. Pod koniec wojny została mianowana majorem Wojska Polskiego. Wyjechała na krótko na Zachód, jednak szybko wróciła i wstąpiła do antykomunistycznej organizacji Wolność i Niezawisłość. Jednocześnie powróciła do pracy jako nauczycielka.

UB aresztowało ją we wrześniu 1951 roku i po ciężkim śledztwie została skazana na 10 lat więzienia. Wyszła na wolność po czterech latach.

Powróciła do pracy pedagogicznej i kontynuowała studia. W 1965 roku obroniła doktorat na Uniwersytecie Gdańskim i rozpoczęła pracę na uczelni. Potem przeniosła się do rodzinnego Torunia, gdzie na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika założyła Zakład Andragogiki. Kiedy wskutek represji ze strony Służby Bezpieczeństwa zakład został zlikwidowany pod koniec lat 70. XX wieku, „Zo” przeszła na emeryturę.

Po przejściu na emeryturę założyła fundację i muzeum upamiętniające wkład kobiet w walkę z hitlerowskim okupantem.

Elżbieta Zawacka „Zo” została dwukrotnie odznaczona orderem Virtuti Militari i pięciokrotnie Krzyżem Walecznych. W 1995 roku prezydent Lech Wałęsa odznaczył ją Orderem Orła Białego, a w 2006 roku Lech Kaczyński awansował ją na stopień generała brygady.

„Zo” zmarła w Toruniu 10 stycznia 2009 roku. Jest pochowana na Cmentarzu św. Jerzego. **Za: <http://blogbiszopa.pl>**

WARTO WIEDZIEĆ

Członkiem Stowarzyszenia może być każdy absolwent Uniwersytetu Poznańskiego i Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. Członek Stowarzyszenia ma prawo do czynnego i biernego udziału w wyborach do władz Stowarzyszenia, uczestnictwa w zjazdach, zebraniach, sesjach naukowych, kursach i konferencjach, organizowanych przez Stowarzyszenie, wystąpienia do władz Stowarzyszenia z wnioskami i postulatami, korzystania z form pomocy koleżeńskiej, a także posiadania legitymacji członkowskiej i noszenia odznak Stowarzyszenia.

Chcąc zostać członkiem SAUAM wystarczy wypełnić deklarację, którą można otrzymać w siedzibie SAUAM w godzinach dyżurów lub pobrać na stronie internetowej www.sauam.poznan.pl. Po wypełnieniu i podpisaniu trzeba dostarczyć ją do Stowarzyszenia – osobiście lub pocztą. Potem należy opłacić składki. Następnie SAUAM przygotowuje legitymację i już absolwent może korzystać z praw i przywilejów, jakie wynikają z przynależności do Stowarzyszenia.

Absolwenci rocznika 2012 i 2013 zwolnieni są z opłaty wpisowej oraz składki przez okres 2 lat!!!

Dyżury członków Zarządu odbywają się w siedzibie SAUAM w Collegium Minus, ul. Wieniawskiego 1, pokój nr 315 C na III piętrze we wtorki w godz. 16.00-18.00 oraz w czwartki w godz. 11.00-13.00; telefon 61 829 44 97; adres e-mail: saup@amu.edu.pl

POLUB NAS na FB

Dodałeś już SAUAM do ulubionych na portalu Facebook???

Zamieszczamy tam aktualne informacje na temat wydarzeń organizowanych nie tylko przez Stowarzyszenie, ale także Uniwersytet im. Adama Mickiewicza.

Koncerty, wykłady otwarte, wernisaże, wycieczki, rajdy i inne imprezy...
Jeśli chcesz być na bieżąco, kliknij „Lubię to” :)

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY

Wszystkich absolwentów Uniwersytetu w Poznaniu zapraszamy – oprócz wstępowania do SAUAM – także do współpracy przy tworzeniu biuletynu „Blżej Uczelni”. Jeśli masz ciekawy pomysł, mieszkasz w interesującym miejscu, lubisz i umiesz pisać krótkie notatki, długie artykuły, felietony czy wiersze i chciałbyś współredagować naszą gazetę, napisz do nas na adres: blziej-uczelni@wp.pl

blżej **Uczelni**

Stowarzyszenie Absolwentów Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Wydawca: Stowarzyszenie Absolwentów Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
Siedziba i adres Wydawcy i redakcji: Collegium Minus UAM, ul. Wieniawskiego 1, 61-712 Poznań, pokój 315 C, e-mail: blziej-uczelni@wp.pl | Redaktor naczelny: Ilona Długa Redaguje Zespól

ISSN 2080-5543

SPONSORZY:

